

rijksuniversiteit
groningen

Verschillen in autonome motivatie bij verschillende domeinen van identiteit

B.G.A. Kleijnen

Masterthese - Ontwikkelingspsychologie

[S3726576]

[Juli] [2023]

Vakgroep Psychologie

Rijksuniversiteit Groningen

Thesebegeleider: [M.A.E. Van der Gaag]

Een masterthese is een proeve van bekwaamheid voor studenten. De goedkeuring van de masterthese is het bewijs dat de student over voldoende onderzoeks- en rapportagevaardigheden beschikt om af te studeren, maar biedt geen garantie voor de kwaliteit van het onderzoek en de resultaten van het onderzoek als zodanig, en de masterthese is dan ook niet zonder meer geschikt om als academische bron te worden gebruikt om naar te verwijzen.

Indien u meer wilt weten over het in deze masterthese besproken onderzoek en eventueel daarop gebaseerde publicaties, waarnaar u zou kunnen verwijzen, kunt u contact opnemen met de genoemde begeleider.

Differences in Autonomous Motivation for Different Domains of Identity

Abstract

Autonomy is an important aspect of forming identity for young people. In some domains of identity, autonomy is essential for this (Soenens et al., 2005). It has not been determined yet whether the need for autonomy is the same for each identity domain. It is also unclear if *autonomous motivation* and *controlled motivation* are partially responsible for making a commitment in identity, and whether either of them strengthens the commitment. The study conducted in this article has tested whether autonomous motivation differs between the different domains of identity described in the GIDS-L2 (Van der Gaag et al., 2022). The study additionally investigated whether there is a correlation between autonomous motivation and *commitment strength*. It was found that *autonomous motivation* is generally not significantly different over the different domains of identity. A positive correlation between autonomous motivation and commitment strength was found in all domains. This provides insight into how people form their identities, and how people use their autonomy to better their development.

Keywords: Autonomous Motivation, Commitment Strength, Identity Domains, Controlled Motivation

Samenvatting

Autonomie is belangrijk voor het vormen van identiteit bij jongeren, voor sommige domeinen van identiteit is autonomie zelfs essentieel (Soenens et al., 2005). Het is nog niet duidelijk of de behoefte voor autonomie voor ieder onderdeel van de identiteit hetzelfde is. Ook is het nog onduidelijk of *autonome motivatie* en *gecontroleerde motivatie* een onderdeel spelen in het maken van een commitment in identiteit, en of één deze twee de sterkte van de commitment verbeteren. Het onderzoek in dit artikel heeft getest of autonome motivatie verschilt over de verschillende identiteitsdomeinen beschreven in de GIDS-L2 (Van der Gaag et al., 2022). Ook is er onderzocht of er een verband is tussen autonome motivatie en *commitmentsterkte*. Dit onderzoek heeft gevonden dat autonome motivatie over het algemeen niet significant verschilt in de verschillende identiteitsdomeinen. Er is echter wel een positieve correlatie gevonden tussen autonome motivatie en commitmentsterkte. Dit brengt ons een stap dichterbij het begrijpen hoe wij onze identiteit vormen, en hoe wij onze autonomie kunnen gebruiken om onszelf beter te ontwikkelen.

Trefwoorden: Autonome Motivatie, Commitmentsterkte, Identiteitsdomeinen, Gecontroleerde Motivatie

Verschillen in autonome motivatie bij verschillende domeinen van identiteit

Autonomie is belangrijk voor het vormen van identiteit bij jongeren, voor sommige domeinen van identiteit is autonomie zelfs essentieel (Soenens et al., 2005). In de adolescentie krijgt een persoon vaak behoefte aan autonomie, wat inhoudt dat deze persoon zijn eigen keuzes wil maken, en daarop gebaseerd zijn identiteit vormt en aanpast (Shifflet-Chila et al., 2016). Deze behoefte aan autonomie ontstaat zowel door cognitieve als lichamelijke ontwikkelingen van de persoon zelf (Steinberg, 2005), maar ook door omgevingsfactoren die adolescenten een bepaalde verwachting geven van autonomie op verschillende leeftijden (Crockett & Crouter, 2014). Verscheidene obstakels in de maatschappij vereisen een bepaalde mate van autonomie om deze te overkomen. Studenten hebben bijvoorbeeld autonomie nodig om hun studiesucces te verhogen (Timar-Anton et al., 2022).

De motivatie om je eigen identiteit te ontwikkelen kan zowel autonoom als gecontroleerd zijn. Wanneer men zijn identiteit ontwikkelt omdat de persoon druk voelt vanuit de omgeving om de identiteit te ontwikkelen, wordt er gesproken van *gecontroleerde motivatie* (Maltagliati et al., 2023). Wanneer men de identiteit ontwikkelt vanuit eigen interesse en behoefte aan zelfverbetering, spreken wij van *autonome motivatie*. Deze motivatie is gebaseerd op de consistentie met de intrinsieke doelen en het zelfbeeld (Hagger et al., 2014). Benita et al. (2023) geven aan dat het behalen van doelen met een autonome motivatie leidt tot positieve resultaten voor zowel het doel wat behaald wordt en het versterken van de identiteit. Dit wordt ook gevonden door Matlagliati et al. (2023), die daaraan toevoegen dat doelen die vanuit een gecontroleerde motivatie behaald worden vaak minder effectief zijn. Doelen behaald vanuit een gecontroleerde motivatie geven minder positieve resultaten en versterken de identiteit ook minder.

Identiteitsdomeinen

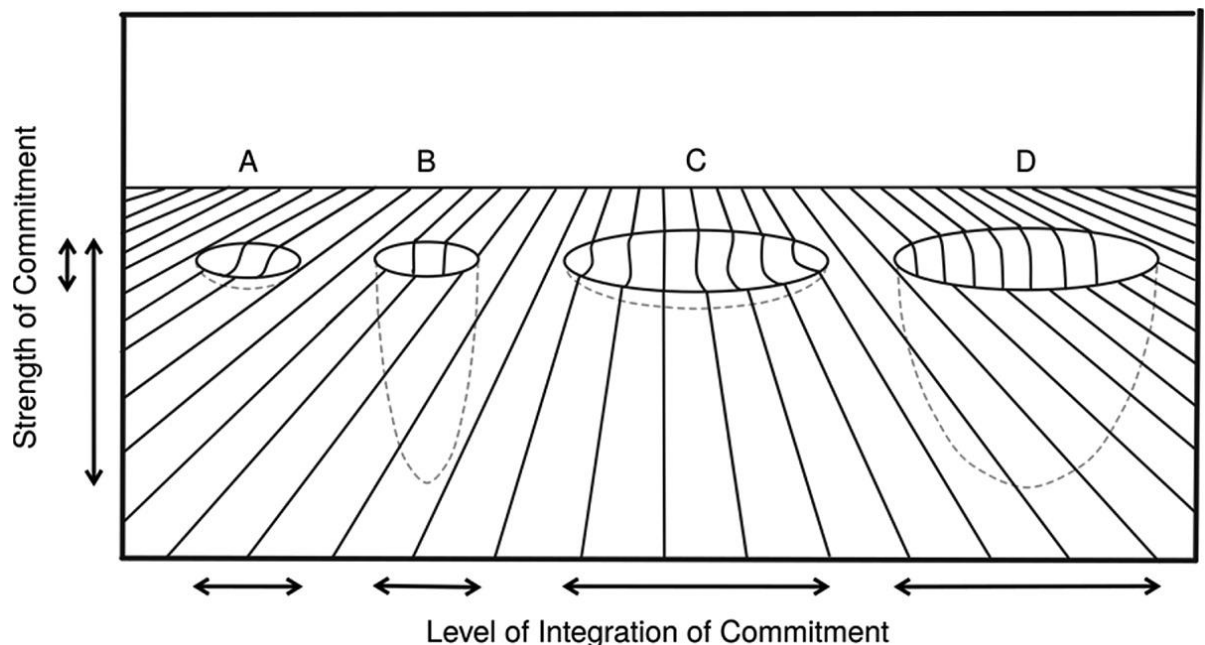
Identiteit is een complex begrip dat vaak moeilijk onder woorden te brengen is. Er is al veel onderzoek gedaan naar identiteit door modellen op te stellen die de gehele identiteit proberen te beschrijven. Eén van deze modellen is het Landscape Model of Identity (Van der Gaag et al., 2020). Het Landscape Model of Identity ziet identiteit als een netwerk van commitments die voortkomen uit levenservaringen. Een commitment wordt omschreven als een toewijding aan een identiteitsaspect. De persoon maakt een commitment aan een aspect wanneer deze persoon vindt dat dit onderdeel is van zijn identiteit. Het model verdeelt identiteit op in meerdere domeinen, bijvoorbeeld het intieme relatie domein of het beroepsdomein. Het idee dat de identiteit verdeeld kan zijn in verschillende domeinen kan een antwoord geven op de vraag waarom sommige keuzes van de mens in contradictie lijken te staan met hun identiteit. Men geeft in bepaalde situaties het ene domein van identiteit een meer dominante rol dan het andere domein, zodat de gehele identiteit niet in conflict komt (Schachter, 2004). Deze domeinen kunnen ook samengevoegd worden, wat een commitment aan een doel kan versterken (McClean & Pratt, 2006). Domeinen kunnen niet alleen maar samengevoegd worden met een ander domein maar ook met andere aspecten in het leven, zoals het verleden, de toekomst, of de maatschappij (McClean et al., 2016), wat laat zien dat de omgeving waar men zich in bevindt ook belangrijk is voor het vormen van een identiteit. Op deze manier kan men ook commitments maken die gepast zijn in de context waarin ze zich verkeren. Zo kunnen adolescenten bijvoorbeeld studiekeuzes maken op basis van de aspecten die zij in hun beroepsdomein belangrijk vinden, en daarop gebaseerd bepaalde commitments aan een studie maken. Deze domeinspecifieke commitments creëren samen als geheel de volledige identiteit.

Deze commitments kunnen van sterkte verschillen. Als een persoon veel waarde hecht aan een bepaalde commitment in zijn identiteit, is de commitmentsterkte groot, en kan de persoon veel welbevinden halen uit het bevestigen van deze commitments aan anderen (Van

der Gaag et al., 2016). Het Landscape Model of Identity beschrijft een commitment als een vallei in een landschap van valleien, die elke commitment in iemands identiteit vertegenwoordigt, zoals te zien is in figuur 1. De diepte van iedere vallei geeft de *commitmentsterkte* aan; een diepe vallei geeft aan dat de persoon deze commitment erg belangrijk vindt en zich goed verbindt aan zijn identiteit. De breedte van de vallei geeft aan hoe goed de commitment geïntegreerd is in de persoon zijn identiteit.

Figuur 1

Schematische representatie van de verschillende types van valleien in commitment volgens de Landscape of Identity

Noot. Van der Gaag, M. A. E., De Ruiter, N. M. P., Kunnen, S. E., & Bosma, H, 2020.

Identiteit bestaat uit verschillende domeinen. Onderzoekers verschillen in welke domeinen zij onderscheiden. In een onderzoek opgezet door Wagoner et al. (2022) wordt identiteit in domeinen zoals nationaliteit, regionaliteit en etniciteit ingedeeld, waar het zich vooral richt op de locatie van het leefgebied van een persoon. Volgens Eriksons identiteitstheorie kan identiteit opgesplitst worden in ideologische domeinen, zoals werk, politiek en religie, maar ook in interpersoonlijke domeinen, zoals vriendschappen en partners

(Hihara et al., 2020). In dit onderzoek wordt gericht op de domeinen gebruikt in de GIDS-L2 (Van der Gaag et al., 2020), namelijk familie, vriendschappen, intieme relaties, vrije tijd, beroep, flexibel en overkoepelend. Deze domeinen worden verder omschreven in de methodesectie.

Probleemstelling

Alhoewel bekend is dat autonomie belangrijk is voor het vormen van identiteit (Soenens et al., 2005), is er weinig bekend over hoe deze autonomie betrekking heeft op de verschillende identiteitsdomeinen. Het kan bijvoorbeeld zo zijn dat voor het vormen van een beroepsidentiteit een meer autonome motivatie gebruikelijk is, terwijl voor het vormen van een familie identiteit juist een meer gecontroleerde motivatie gebruikelijk is. Dit zou kunnen doordat de familie identiteit deels wordt bepaald door de andere leden van de familie, wat in dat opzicht buiten de controle van de eigen persoon is en daardoor een meer gecontroleerde motivatie zou kunnen creëren. Dergelijke informatie zou eventueel van nut kunnen zijn bij de ondersteuning van jongeren. Als de mate van autonome motivatie tussen identiteitsdomeinen daadwerkelijk verschilt, kunnen we hun ontwikkeling ondersteunen waar zij dit het meest nodig hebben. Door de behoefte aan autonomie bij jongeren beter te vervullen, zal dit resulteren in een hoger welbevinden en betere ontwikkeling bij jongeren (Laporte et al., 2022). Ook kunnen we jongeren minder ondersteunen in gebieden waar dit niet nodig lijkt te zijn, zodat er meer tijd en middelen over zijn voor de gebieden waar juist meer ondersteuning nodig is. Ook is het van belang om te kijken of een hogere autonome motivatie kan leiden tot een grotere commitmentsterkte wat volgens van der Gaag et al. (2020) weer kan leiden tot een hoger welbevinden.

Voor dit onderzoek zijn twee hoofdvragen gesteld. De eerste hoofdvraag die gesteld wordt is:

(I) In welke domeinen van identiteit hebben commitments meer autonome motivatie dan gecontroleerde motivatie?

Hiermee wordt onderzocht in welke domeinen van identiteit er commitments zijn met een autonomere motivatie dan andere domeinen. Het kan namelijk zo zijn dat bepaalde identiteitsdomeinen een autonomere motivatie hebben dan anderen. Dit kan door verschillende factoren komen, zowel intern als extern. Volgens Audet et al. (2021) is een andere mate van steun van familie nodig voor de ontwikkeling van verschillende domeinen van identiteit. Zij geven aan dat familieondersteuning kan helpen in het vormen van identiteit, maar de behoefte hieraan verschilt per situatie. Voor persoonlijke doelen wordt namelijk vaak geprofiteerd van familieondersteuning (Koestner et al., 2015). De veronderstelling voor de hypothese die hiervoor opgesteld wordt is dat de steun van naasten meestal niet reflectief is, waar de persoon zelf kan reflecteren op zijn eigen perspectief. Deze steun wordt waarschijnlijk vaker gegeven vanuit het perspectief van de naaste die steun geeft, wat ervoor zorgt dat de steun van naasten wellicht zorgt voor een gecontroleerde motivatie. In andere situaties, bijvoorbeeld domeinen waar minder steun van naasten nodig is, zal de vorming van identiteit wellicht eerder intern gedreven zijn. Als deze aannames kloppen kan het betekenen dat bepaalde domeinen van identiteit een meer autonome motivatie hebben, terwijl andere domeinen een meer gecontroleerde motivatie hebben. De hypothese die voor dit onderzoek is opgesteld is:

a. interpersoonlijke identiteitsdomeinen, zoals ‘Familie’ ‘Vriendschap’ en ‘Intieme Relaties’ worden gestuurd door een lagere autonome motivatie dan domeinen die meer gericht zijn op het eigen individu, zoals ‘Vrije Tijd’ en ‘Beroep’.

Deze hypothese wordt gesteld aangezien interpersoonlijke identiteitsdomeinen waarschijnlijk meer extern zijn dan domeinen gericht op het individu. Steun van naasten lijkt bijna verplicht te zijn in interpersoonlijke identiteitsdomeinen, omdat deze domeinen van

nature al gericht zijn op de naasten die het domein omschrijven. Er zal dus meer gecontroleerde autonomie plaatsvinden in de domeinen ‘Familie’, ‘Vriendschap’ en ‘Intieme Relaties’, wat ze een lagere autonome motivatie zal geven vergeleken met de domeinen die zich minder fixeren op de relaties met naasten; ‘Vrije tijd’ en ‘Beroep’.

De tweede hoofdvraag die gesteld wordt is:

(II) Bestaat er een relatie tussen de mate van autonome motivatie en de commitmentsterkte in verschillende identiteitsdomeinen?

In een onderzoek opgezet door Davidson en Beck (2019) onder collegestudenten is er een positieve correlatie gevonden tussen de behoefte aan autonomie en commitmentsterkte. Op de werkvloer lijkt dit ook het geval te zijn. Een onderzoek van Celuch et al. (2021) laat zien dat een hogere geobserveerde autonomie resulteert in een hogere commitmentsterkte. Er is helaas nog weinig bekend over de relatie tussen commitmentsterkte en autonome motivatie wanneer men het heeft over de verschillende identiteitsdomeinen. Met deze tweede hoofdvraag wordt er geprobeerd dit te beantwoorden.

De hypothese die hiervoor is opgesteld is:

b. Er bestaat een relatie tussen autonome motivatie en commitmentsterkte in alle identiteitsdomeinen.

Wij veronderstellen dat er voor ieder identiteitsdomein een positief lineaire relatie bestaat tussen autonome motivatie en commitmentsterkte, dit omdat er over het algemeen in andere onderzoeken al bewezen is dat autonomie een positief effect heeft op de commitmentsterkte. Zelfs de behoefte aan autonomie is al genoeg om de commitmentsterkte te verhogen. Daarom denken wij dat de autonome motivatie ook een positieve correlatie zal hebben.

Methode

Participanten

Dit onderzoek maakt gebruik van een eerder verzamelde dataset. De dataset bevat 66 onderzoeksdeelnemers. De minimumleeftijd van de participanten was 17 jaar, de oudste participant was 32 jaar oud, de gemiddelde leeftijd was 21,26 jaar en de mediaan was 21 jaar. Van de participanten identificeerden 57,6% zich als vrouw en 42,4% zich als man. 40,9% van de participanten had een Nederlandse identiteit, 10,6% had een Duitse nationaliteit. De overige 48 procent had variërende nationaliteiten van over de hele wereld. Vijf van deze 66 testpersonen waren studenten, twee personen werkten full-time (3,0%) en 28 personen werkten parttime (42,4%). De meerderheid van de studenten studeerde psychologie, namelijk 44 participanten (66,7%). De andere studenten studeerden een ander vak of volgden meerdere studies tegelijkertijd. De Ethische Commissie Psychologie van de Universiteit van Groningen gaf toestemming voor het uitvoeren van dit onderzoek.

Materialen

Het onderzoek heeft gebruik gemaakt van de GIDS-L2 (Van der Gaag et al., 2022). Dit is een combinatie van een interview en een vragenlijst gecreëerd om de identiteit van participanten in beeld te krijgen. Deze vragenlijst poogt de identiteit van een participant te kwantificeren om het daarna te kunnen vergelijken met andere participanten. Waar de GIDS zich specifiek op richt, is het aspect van meerdere identiteitsdomeinen. De identiteitsdomeinen die behandeld zullen worden in dit onderzoek zijn: 'Familie', 'Vriendschap', 'Intieme Relaties', 'Vrije Tijd' en 'Beroep'. In de vragenlijst zelf zijn ook een 'Flexibel' en 'Overkoepelend' domein ondervraagd, waarin participanten zelf kunnen beslissen welk onderdeel van hun identiteit zij beschrijven, maar aangezien de inhoud van deze domeinen kan variëren per persoon, zijn deze binnen dit onderzoek buiten beschouwing gelaten. Er vindt een identiteitsinterview plaats voor ieder afzonderlijk identiteitsdomein. Dit

interview vraagt de persoon zijn identiteitsdomein te omschrijven en vraagt de persoon wat dit domein voor hen betekent. Hierna wordt voor ieder domein een vragenlijst afgenomen die een aantal aspecten van identiteit tracht te meten. Een aantal van deze aspecten zijn relevant voor dit onderzoek, namelijk commitmentsterkte, hoeveelheid autonome motivatie voor de commitment en hoeveelheid gecontroleerde motivatie voor de commitment. Voor dit onderzoek is een dataset gebruikt die in 2022 verzameld is, en de GIDS-L2 gebruikt. Dit omdat er in de vragenlijst in deze dataset gevraagd wordt naar de autonome motivatie van de participanten, wat essentieel is voor het onderzoek.

Het domein 'Familie' wordt omschreven door de GIDS-L2 (Van der Gaag et al., 2022) in dit onderzoek als de familieleden die op dit moment de grootste invloed hebben op het leven van de participant. De vragen die gesteld worden bij de GIDS-L2 hebben dus enkel en alleen betrekking op de specifieke familieleden waarvan de participant aangeeft dat deze het dichtst bij de participant staan. Het domein 'Vriendschap' betreft alle vrienden die de participant heeft. In dit domein wordt er dus niet gefilterd, en zijn alle vrienden die de participant heeft onderdeel van de vragen die aan de participant gesteld worden. Het domein 'Intieme Relaties' betreft de relatie met een partner. De vragen in dit onderdeel zijn gericht op liefde en iemand liefhebben. Zij zijn gericht aan een persoon waar je een commitment voor gemaakt hebt. Het domein 'Vrije Tijd' gaat over de vrijetijdsbesteding van de participant. Dit kunnen hobby's zijn, maar ook andere activiteiten, en de mensen waarmee je deze activiteiten en hobby's bedrijft zijn belangrijk in dit domein. Het domein 'Beroep' gaat over het huidige beroep of studie van de participant. Als de persoon meerdere beroepen heeft, wordt er gevraagd of de participant vooral zijn belangrijkste beroep kan betrekken. Een studie wordt hier dus ook gezien als beroep. Veel studenten zullen in dit domein daarom eerder hun studie dan hun werk omschrijven.

In deze Engelstalige vragenlijst wordt er ook naar Commitment en autonome motivatie gevraagd in deze specifieke domeinen. Commitment werd gemeten aan de hand van zeven vragen, per domein werden dezelfde vragen gesteld, zoals: ‘are you convinced that this commitment fits you well?’. De participant kon hierop antwoorden op een schaal van 0 tot 100, waar 0 ‘nee’ betekende en 100 ‘ja’. Hoe hoger de waarde op dit antwoord was, hoe meer de persoon ervan overtuigd was dat deze verbonden was met zijn identiteitsdomein. Deze items zijn gehaald uit de GIDS-r door Bosma et al. (2012), maar bevat ook vragen uit de DIDS (Luyckx et al., 2006) en de RECS-E (Van der Gaag et al., 2016).

Autonome motivatie werd op een vergelijkbare manier gemeten. De participanten moesten vijf vragen beantwoorden die betrekking hadden op hun identiteitsdomein. Deze gingen over hoe autonoom, of juist gecontroleerd ze zich voelden in een bepaald identiteitsdomein. Twee van de vragen maten de gecontroleerde motivatie die iemand voelt bij zijn identiteit. Een voorbeeld van een item is: ‘I have this commitment because others pressured me to have it.’ De andere drie vragen maten de autonome motivatie. Een voorbeeld van een item gericht op autonome motivatie is: ‘I have this commitment because it is personally meaningful.’ De items in dit onderdeel zijn gehaald uit een onderzoek van Soenens (2011) en Ryan & Connell (1989) en aangepast op basis van dit onderzoek, waar er een toepassing is op commitment.

Procedure

De GIDS-L2 is een vragenlijst die ieder domein op dezelfde manier behandelt. Per domein vindt er eerst een interview onderdeel plaats, waarbij er open vragen aan de participant gesteld worden. Deze zijn bedoeld om een kwalitatieve reflectie te geven van de identiteit van de participant in dat domein. De participant wordt gevraagd antwoord te geven in een paar zinnen, en zich te focussen op zowel het verleden, het heden en de toekomst in dit identiteitsdomein. Ook worden er per domein drie specifieke open vragen gesteld die ingaan

op dat identiteitsdomein. Ook wordt er gevraagd naar wat het kernprincipe van de persoon is bij het identiteitsdomein, wat in één zin samenvat waar het interview zich vooral op richtte. Na het interview onderdeel wordt de participant gevraagd een vragenlijst in te vullen met vragen op een 100-punts schaal. De vragen konden door de onderzoeker voorgelezen worden, of door de participant zelf gelezen worden.

De analyses zijn gedaan met gebruik van SPSS. Om onze eerste hoofdvraag te beantwoorden, waar wij willen bekijken in welke identiteitsdomeinen er meer autonome motivatie is, moeten we eerst kijken of deze domeinen wel van elkaar verschillen in autonome motivatie. Dit kunnen wij doen aan de hand van een One-Way Repeated Measures ANOVA (Agresti & Finlay, 2018). Deze ANOVA wordt gebruikt om vast te stellen of er een verschil is in een totaal van vijf identiteitsdomeinen. Als er inderdaad een verschil gevonden wordt, dan wordt onderzocht welke domeinen verschillen door een Pairwise Comparison te gebruiken.

Om onze tweede hoofdvraag te beantwoorden, waar we willen bepalen of autonome motivatie en commitmentsterkte met elkaar in verband staan, gebruiken we een lineaire regressie (Agresti & Finlay, 2018). Deze test zet namelijk eenvoudig autonome motivatie tegenover commitmentsterkte, en geeft hieruit de Beta tussen de twee variabelen. De Beta tussen deze twee zal aangeven hoe sterk de relatie is. Per identiteitsdomein zal er een aparte lineaire regressie plaatsvinden.

Variabelen

Om te beantwoorden hoe groot de autonome motivatie per domein per individu is, is er de waarde AM gemaakt. Dit is de proportie aan autonome motivatie die mensen hebben aangegeven bij het motivatie onderdeel van de GIDS-L2. Hierbij wordt het gemiddelde van de twee vragen die gecontroleerde motivatie meten en het gemiddelde van de drie vragen die

autonome motivatie meten bij elkaar opgeteld, waarna vervolgens het gemiddelde van de autonome motivatie wordt gedeeld door deze totale motivatie. Mensen die op een domein hoog hebben gescoord op de vragen in autonome motivatie, maar laag hebben gescoord op de vragen in gecontroleerde motivatie hebben een hoge autonome motivatie score (AM). De Cronbach's Alpha voor de vragen over autonome motivatie is $r = 0.792$. De Cronbach's Alpha voor de vragen over gecontroleerde motivatie is $r = 0.408$.

Ook is de commitmentsterkte per identiteitsdomein gemeten. Dit is een simpele gemiddelde score, gehaald uit zeven vragen in de GIDS-L2. Hoe hoger deze score, hoe hoger de commitmentsterkte is voor dat domein. De Cronbach's Alpha voor de vragen over commitmentsterkte is $r = 0.851$.

Resultaten

RM-ANOVA

De vijf domeinen zijn hier de categorische groepen die tegen elkaar worden gezet in de analyse. Deze hebben elk hun eigen waarde van autonome motivatie. Alle 66 participanten hadden data op de vijf domeinen. Om te zien welke domeinen van elkaar verschillen, worden de gemiddelden vergeleken met elkaar. Deze zijn ook te zien in Tabel 1. De gemiddelde scores zijn over het algemeen vergelijkbaar en relatief hoog, wat betekent dat er een hoge waarde aan autonome motivatie is. De hoogste gemiddelde score die behaald is, is het domein 'Vriendschap' met een gemiddelde van $AM = 0.749$. Het domein 'Beroep' is als enige opmerkelijk, aangezien deze aanzienlijk lager gescoord heeft dan de andere domeinen, met een gemiddelde score van $AM = 0.669$.

Tabel 1

Beschrijvende Statistieken

Domein	Mean	Std. Deviation	N
Familie	0.732	0.189	66
Vriendschap	0.749	0.147	66
Intieme Relaties	0.736	0.195	66
Vrije Tijd	0.742	0.161	66
Beroep	0.669	0.165	66

Voor de RM-ANOVA zijn eerst de assumpties nagekeken. De geobserveerde power van de test = 0.936, wat betekent dat er een geschatte 6% kans is op een Type II error. In het domein 'vrije tijd' is een outlier gevonden. Deze zal in de dataset behouden worden, aangezien deze persoon in de andere velden geen outlier is, en daardoor dus waarschijnlijk nog steeds betrouwbare informatie geeft. Er is ook een Shapiro-Wilk test of Normality gedaan om de normaliteit van de tests te bepalen. Hierin kan gezien worden dat in alle domeinen,

behalve het beroepsdomein, de normaliteit niet geschonden wordt. De normaliteit in het beroepsdomein wordt wel geschonden ($W = .965, p = .059$). Dit komt hoogstwaarschijnlijk door de kleine steekproef van maar 66 testpersonen. Het domein ‘Beroep’ zal nog steeds in het onderzoek meegenomen worden, maar de resultaten moeten met voorzichtigheid geïnterpreteerd worden.

In de RMANOVA is het resultaat significant ($F(1, 65) = 2234.768, p = <.001$), wat betekent dat de autonome motivatie voor bepaalde domeinen significant van elkaar verschillen. Om een gedetailleerd perspectief te krijgen zijn hieronder ook als post-hoc test de Pairwise Comparisons te zien. Deze geven aan hoeveel de waarden individueel van elkaar verschillen. In deze analyse is het duidelijk dat niet alle domeinen significant van elkaar verschillen. De domeinen die wel significant van elkaar verschillen zijn de domeinen Vriendschap en Beroep, en Vrije Tijd en Beroep, die te zien zijn in Tabel 2. Voor correctie van de significantie in deze Pairwise Comparison is de Bonferroni methode gebruikt.

Tabel 2

Pairwise Comparisons

(I) Domein 1	(J) Domein 2	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval for Difference	
					Lower Bound	Upper Bound
Familie	Vriendschap	-0.017	0.020	1.000	-0.076	0.041
	Intieme Relaties	-0.004	0.025	1.000	-0.076	0.068
	Vrije Tijd	-0.010	0.025	1.000	-0.018	0.063
	Beroep	0.063	0.028	.264	-0.018	0.143
Vriendschap	Familie	0.017	0.020	1.000	-0.041	0.76
	Intieme Relaties	0.013	0.022	1.000	-0.052	0.078
	Vrije Tijd	0.007	0.019	1.000	-0.050	0.063
	Beroep	0.080*	0.022	.005	0.017	0.143
Intieme Relaties	Familie	0.004	0.025	1.000	-0.068	0.076
	Vriendschap	-0.013	0.022	1.000	-0.078	0.052
	Vrije Tijd	-0.006	0.025	1.000	-0.078	0.065
	Beroep	0.067	0.025	.089	-0.005	0.139

Vrije Tijd	Familie	0.010	0.025	1.000	-0.063	0.083
	Vriendschap	-0.007	0.019	1.000	-0.063	0.050
	Intieme Relaties	0.006	0.025	1.000	-0.065	0.078
	Beroep	0.073*	0.019	.002	0.019	0.128
Beroep	Familie	-0.063	0.028	.264	-0.143	0.018
	Vriendschap	-0.080*	0.022	.005	-0.143	-0.017
	Intieme Relaties	-0.067	0.025	.089	-0.139	0.005
	Vrije Tijd	-0.073	0.019	.002	-0.128	-0.019

Noot. *. Het gemiddelde is significant bij alpha = 0.05

Lineaire Regressie

De lineaire regressie zet voor ieder domein individueel de autonome motivatie voor dat domein tegenover de commitmentsterkte voor dat domein. Alle waarden die gebruikt worden per domein behalen de benodigde normaliteit, homoscedasticiteit en multicollineariteit die benodigd zijn om een lineaire regressie te doen.

De Beta's tussen de autonome motivatie en de commitmentsterkte is in bijna ieder identiteitsdomein significant, deze hebben een positieve relatie tot elkaar. Alleen het identiteitsdomein 'Vrije Tijd' is niet significant en heeft ook de minimale gestandaardiseerde Beta ($\beta = .195, t = p = .117$). De maximale gestandaardiseerde Beta is 'Familie' ($\beta = .478, t = 4.357, p = <.001$). Verdere details over de lineaire regressie zijn te vinden in Tabel 3.

Tabel 3

Lineaire Regressies

Domein	B	Std. Error	95% Confidence Interval		β	t	p
			Lower Bound	Upper Bound			
Familie	42.964	9.860	23.266	62.662	.478	4.357	<.001
Vriendschap	39.459	11.031	17.421	61.497	.408	3.577	<.001
Intieme Relaties	32.029	12.311	7.435	56.622	.309	2.602	.012
Vrije Tijd	20.875	13.151	-5.397	47.147	.195	1.587	.117
Beroep	26.759	10.172	6.439	47.080	.312	2.631	.011

Discussie

Het doel van dit onderzoek was om te testen of bepaalde identiteitsdomeinen meer autonome motivatie bevatten in commitments dan in andere identiteitsdomeinen. Ook hebben we geprobeerd te testen of er een verband bestaat tussen de commitmentsterkte en autonome motivatie in verschillende identiteitsdomeinen. Voor de eerste hoofdvraag, ***(I) In welke domeinen van identiteit hebben commitments meer autonome motivatie dan gecontroleerde motivatie?***, kan er gemeld worden dat er in het algemeen hoge autonome motivatie te zien is. Voor alle geteste identiteitsdomeinen, behalve ‘Beroep’, is meer dan 70% van alle motivatie autonoom. Het Beroepsdomein heeft nog steeds een 67% gehalte aan autonome motivatie. Dit betekent dat mensen over het algemeen veel autonomie ervaren in hun identiteitsdomeinen. Autonome motivatie lijkt belangrijk te zijn in het maken van commitment, ongeacht het identiteitsdomein. Dit is geen onverwacht resultaat. In eerder beschreven onderzoeken in de inleiding werd al duidelijk dat autonomie een positieve bijdrage heeft aan de identiteit (Soenens, 2005; Benita et al., 2023; Matlagliati et al., 2023), toch is het goed om te zien dat autonome motivatie hier dus ook een groot deel van uitmaakt, aangezien dit nog niet eerder getest is. De hypothese die gesteld werd voor deze hoofdvraag, ***a. interpersoonlijke identiteitsdomeinen, zoals ‘Familie’ ‘Vriendschap’ en ‘Intieme Relaties’ worden gestuurd door een lagere autonome motivatie dan domeinen die meer gericht zijn op het eigen individu, zoals ‘Vrije Tijd’ en ‘Beroep’***, heeft daarentegen geen bewijs gevonden, en wordt daarom verworpen. Het identiteitsdomein ‘Vrije tijd’ verschilt niet significant van de interpersoonlijke identiteitsdomeinen. Het gemiddelde ligt tussen twee andere identiteitsdomeinen (‘Vriendschap’ en ‘Intieme Relaties’) en bevat daardoor niet een hoger gehalte aan autonome motivatie dan andere domeinen. Het feit dat al deze domeinen zo hoog zijn in autonome identiteit geeft wel aan dat we hier in de praktijk aan kunnen werken. Mensen worden in hun identiteitsdomeinen voor een groot deel gedreven door autonome

motivatie. Als zij gesteund worden in deze autonome motivatie, kunnen zij zich waarschijnlijk beter ontwikkelen in hun identiteit.

Het identiteitsdomein 'Beroep' scoort zelfs lager op autonome motivatie dan de andere identiteitsdomeinen, en heeft een significant verschil met 'Vriendschap' en 'Vrije tijd'. Het lijkt erop dat het beroepsdomein een meer gecontroleerde motivatie heeft dan andere identiteitsdomeinen. Men creëert volgens dit onderzoek dus minder vaker beroepscommitments die gebruik maken van autonome motivatie. Het is wel belangrijk om de informatie die in dit onderzoek gedaan is naar dit domein niet te zien als feit, aangezien er twee punten zijn die het beroepsdomein in dit onderzoek onbetrouwbaar maken. Ten eerste heeft dit domein de Shapiro-Wilk test niet gehaald, wat maakt dat de data in dit domein niet normaal verdeeld is, en daardoor niet met zekerheid betrouwbaar is. Door de schending van normaliteit is er een grotere kans op een type-II fout, wat kan betekenen dat er significante resultaten niet gerapporteerd zijn. Ten tweede is het belangrijk om te onthouden dat de dataset vooral bestaat uit studenten. Het beroepsdomein in dit onderzoek wordt dus met overgrote mate beschreven als commitments aan een identiteit die te maken heeft met de studie, en niet met werk. Het kan zijn dat, wanneer er een dataset gemaakt wordt waar mensen met een baan in voorkomen, er totaal andere inzichten ontstaan. In het vervolg is het daarom goed om hier meer data voor te vinden, zodat het beroepsdomein betrouwbaarder kan worden bestudeerd.

Toch geven de resultaten voor dit domein ons iets belangrijks om over na te denken. Uit het beroepsdomein dat ingevuld is door studenten, wordt duidelijk dat studenten zich meer laten sturen door een gecontroleerde motivatie dan in andere domeinen. Een mogelijke reden zou kunnen zijn dat studenten hun studie niet alleen voor henzelf volgen, maar ook voor de maatschappij. Het kan ook zijn dat de student het idee heeft weinig controle te hebben over de studie, en daardoor meer druk voelt van anderen om de studie te behalen. Dit zou misschien kunnen komen doordat studies vaak gebruikmaken van een vast curriculum waar de student

zelf weinig controle over heeft. Het kan interessant zijn om hier meer onderzoek naar te doen op een later moment, die een diepere kijk geeft op de studie identiteit en de motivatie die hieruit voortkomt. Het moet in ieder geval wel duidelijk worden voor ontwikkelingspsychologen dat de motivatie voor het volgen van een studie gedeeltelijk komt vanuit de druk van mensen om hen heen, en minder vanuit henzelf.

Correlatie Tussen Autonome Motivatie en Commitmentsterkte

Voor de tweede hoofdvraag, *(II) Bestaat er een relatie tussen de mate van autonome motivatie en de commitmentsterkte in verschillende identiteitsdomeinen?*, wordt de hypothese, *b. Er bestaat een relatie tussen autonome motivatie en commitmentsterkte in alle identiteitsdomeinen*, door dit onderzoek ondersteund. Autonome Motivatie lijkt een relatie te hebben met Commitmentsterkte: Hoe hoger de commitmentsterkte, hoe hoger de autonome motivatie, ongeacht over welk identiteitsdomein gesproken wordt. De hypothese wordt met dit onderzoek dus bevestigd. Op ieder identiteitsdomein is er een positief lineair verband vastgesteld. Het enige commentaar wat gegeven kan worden, is dat het resultaat van het identiteitsdomein 'Vrije tijd' niet significant is. Ook is de correlatie tussen de autonome motivatie en de commitmentsterkte het laagst in dit identiteitsdomein. Het zou kunnen zijn dat deze relatie minder sterk is dan anderen, doordat het domein vrijer is in interpretatie dan de andere domeinen. Het kan zijn dat men in het spenderen van hun vrije tijd weinig waarde hechten aan autonomie om een commitment te maken. Zij maken dan de commitment ongeacht het feit dat zij sterk voelen dat ze dit voor henzelf doen. Als we alle domeinen bij elkaar nemen, laat het onderzoek in ieder geval zien dat het belangrijk is voor mensen om autonome motivatie te krijgen, om te zorgen dat zij goede commitments maken, wat zorgt voor een hoger welbevinden. Er moet hierbij wel toegevoegd worden dat het onderzoek vooral heeft gekeken naar een correlatie, en niet naar causaliteit. Het kan zijn dat een hoge autonome motivatie niet per se een hogere commitmentsterkte veroorzaakt, maar dat de twee

alleen maar ontstaan zijn door een andere variabelen, of dat een hogere commitmentsterkte een hogere autonome motivatie veroorzaakt. Hier zou vervolgonderzoek naar gedaan kunnen worden die zich richt op het causale verband tussen deze twee variabelen.

We kunnen deze informatie wel gebruiken in de praktijk. Als we de autonome motivatie verhogen, is er een grote kans dat we hiermee de commitmentsterkte, en daardoor ook het welbevinden van mensen kunnen bevorderen. Dit zou specifiek gebruikt kunnen worden in het beroepsdomein, aangezien het domein volgens dit onderzoek over het algemeen op dit moment een lage autonome motivatie heeft. Wij kunnen als maatschappij mensen meer de focus geven op autonome motivatie in plaats van gecontroleerde motivatie, door jongeren bijvoorbeeld vooral te steunen in de gebieden waar zij intern gemotiveerd voor zijn, of ze op scholen gedachtes aanleren dat zij doelen moeten stellen en bereiken die voor henzelf belangrijk zijn. Er zou ook gebruik gemaakt kunnen worden van studiekeuzeprogramma's, zodat studenten een groter gevoel van autonomie krijgen bij het maken van studiekeuzes.

Limitaties

Dit onderzoek heeft ons nieuwe informatie gegeven over de identiteitsdomeinen en de motivatie die hierachter zit. Toch moet er vermeld worden dat de steekproef die gebruikt is maar klein is. In totaal waren er 66 onderzoeksdeelnemers, wat maar een gelimiteerde steekproef geeft. Dit komt vooral door het feit dat de GIDS-L2 zelf redelijk lang duurt. Er worden per onderzoek deelnemer minimaal 5 interviews en 5 vragenlijsten afgenomen, wat veel tijd kost. Ook is het zo dat de steekproef vrijwel alleen bestond uit studenten, wat hoogstwaarschijnlijk invloed had op de resultaten, met name op het beroepsdomein wat al eerder besproken is. Toekomstig onderzoek kan de dataset hopelijk vergroten en verbreden, door het werven van meer onderzoek deelnemers die voltijd werken, waardoor er meer betrouwbare informatie gebruikt kan worden wanneer er gekeken wordt naar de verschillende identiteitsdomeinen. Het verband tussen autonome motivatie en commitmentsterkte kan ook

verder bestudeerd worden. De twee variabelen hebben een correlatie, maar het is nog niet duidelijk of er ook sprake is van causaliteit. Er kan namelijk veel welbevinden gehaald worden als het duidelijk wordt dat een hogere autonome motivatie zorgt voor een hogere commitmentsterkte. Er is over het algemeen nog weinig onderzoek gedaan naar een causaal verband tussen autonomie en commitmentsterkte. Er is vooral gekeken naar een correlatie tussen de twee (Davidson & Beck., 2019). Dit betekent dat er nog minder, misschien zelfs geen onderzoek gedaan is naar een causaal verband tussen autonome motivatie en commitmentsterkte. Er wordt gehoopt dat dit onderzoek in de toekomst een vervolg krijgt wat zoekt naar een causaal verband.

Conclusie

Ter conclusie, dit onderzoek heeft gevonden dat autonome motivatie een groot onderdeel uitmaakt van de totale motivatie in het maken van commitments binnen de identiteit. In het beroepsdomein heeft autonome motivatie vergeleken met andere domeinen een opvallend minder hoge invloed. Daarnaast is er een correlatie gevonden tussen autonome motivatie en commitmentsterkte op alle domeinen van identiteit. Dit brengt ons een stap dichterbij het begrijpen hoe wij onze identiteit vormen, en hoe wij onze autonomie kunnen gebruiken om onszelf beter te ontwikkelen.

Referenties

- Agresti, A., & Finlay, B. (2018). *Statistical Methods for the Social Sciences*. Global Edition.
- Audet, É. C., Levine, S. L., Holding, A. C., Powers, T. A., & Koestner, R. (2022). Navigating the ups and downs: Peer and family autonomy support during personal goals and crises on identity development. *Self and Identity*, *21*(4), 456-473.
<https://doi.org/10.1080/15298868.2021.1939772>
- Benita, M., Arbel, R., & Milyavskaya, M. (2023). Autonomous versus controlled goal motivation differentially predicts goal progress and well-being through emotion regulation styles. *Motivation Science*. <https://doi-org.proxy-ub.rug.nl/10.1037/mot0000295.supp> (Supplemental)
- Bosma, H. A., & Kunnen, E. S. (2001). Determinants and Mechanisms in Ego Identity Development: A Review and Synthesis. *Developmental Review*, *21*(1), 39-66.
<https://doi.org/10.1006/drev.2000.0514>
- Celuch, K., Smothers, J., & Valadares, K. (2021). Supervisor and employee identity coalescence and normative unit commitment. *Journal of Theoretical Social Psychology*, *5*(3), 297-306.
<https://doi.org/10.1002/jts5.94>
- Crockett, L. J., Crouter, A. C. (Red.). (2014). *Pathways Through Adolescence: Individual Development in Relation To Social Contexts*. Psychology Press.
<https://doi.org/10.4324/9781315806518>
- Davidson, W., & Beck, H. P. (2019). Analyzing the Commitment of College Students Using a Brief, Contextualized Measure of Need Satisfaction From the Perspective of Self-Determination Theory. *Psychological Reports*, *122*(3), 1145-1166.
<https://doi.org/10.1177/0033294118769452>
- Hagger, M. S., Hardcastle, S. J., Chater, A., Mallett, C., Pal, S., & Chatzisarantis, N. L. D. (2014). Autonomous and controlled motivational regulations for multiple health-related behaviors:

Between- and within-participants analyses. *Health Psychology and Behavioral Medicine*, 2(1), 565-601. <https://doi.org/10.1080/21642850.2014.912945>

Hihara, S., Ishibashi, I., Umemura, T., & Sugimura, K. (2020). Roles of Configurations of Multiple Identity Domains in Adaptive and Maladaptive Functioning in Japanese Emerging Adults: Using a Culturally Relevant Index. *Emerging Adulthood*, 8(5), 373-381.
<https://doi.org/10.1177/2167696819858457>

Koestner, R., Powers, T. A., Milyavskaya, M., Carbonneau, N., & Hope, N. (2015). Goal Internalization and Persistence as a Function of Autonomous and Directive Forms of Goal Support. *Journal of Personality*, 83(2), 179-190. <https://doi.org/10.1111/jopy.12093>

Laporte, N., Soenens, B., Flamant, N., Vansteenkiste, M., Mabbe, E., & Brenning, K. (2022). The role of daily need crafting in daily fluctuations in adolescents' need-based and affective experiences. *Motivation and Emotion*, 46(2), 137-149. <https://doi.org/10.1007/s11031-021-09921-2>

Luyckx, K., Goossens, L., Soenens, B., & Beyers, W. (2006). Unpacking commitment and exploration: Preliminary validation of an integrative model of late adolescent identity formation. *Journal of Adolescence*, 29(3), 361-378.
<https://doi.org/10.1016/j.adolescence.2005.03.008>

Maltagliati, S., Sarrazin, P., Isoard-Gauthier, S., Pelletier, L., Rocchi, M., & Cheval, B. (2023). Automaticity mediates the association between action planning and physical activity, especially when autonomous motivation is high. *Psychology & Health*, 0(0), 1-17.
<https://doi.org/10.1080/08870446.2023.2188886>

McLean, K. C., & Pratt, M. W. (2006). Life's little (and big) lessons: Identity statuses and meaning-making in the turning point narratives of emerging adults. *Developmental Psychology*, 42(4), 714-722. <https://doi.org/10.1037/0012-1649.42.4.714>

- McLean, K. C., Syed, M., Yoder, A., & Greenhoot, A. F. (2016). The Role of Domain Content in Understanding Identity Development Processes. *Journal of Research on Adolescence*, 26(1), 60-75. <https://doi.org/10.1111/jora.12169>
- Ryan, R. M., & Connell, J. P. (1989). Perceived locus of causality and internalization: Examining reasons for acting in two domains. *Journal of Personality and Social Psychology*, 57(5), 749-761. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.57.5.749>
- Schachter, E. P. (2004). Identity Configurations: A New Perspective on Identity Formation in Contemporary Society. *Journal of Personality*, 72(1), 167-200. <https://doi.org/10.1111/j.0022-3506.2004.00260.x>
- Shifflet-Chila, E. D., Harold, R. D., Fitton, V. A., & Ahmedani, B. K. (2016). Adolescent and family development: Autonomy and identity in the digital age. *Children and Youth Services Review*, 70, 364-368. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2016.10.005>
- Soenens, B., Berzonsky, M. D., Vansteenkiste, M., Beyers, W., & Goossens, L. (2005). Identity styles and causality orientations: In search of the motivational underpinnings of the identity exploration process. *European Journal of Personality*, 19(5), 427-442. <https://doi.org/10.1002/per.551>
- Soenens, B., Berzonsky, M. D., Dunkel, C. S., Papini, D. R., & Vansteenkiste, M. (2011). Are all identity commitments created equally? The importance of motives for commitment for late adolescents' personal adjustment. *International Journal of Behavioral Development*, 35(4), 358-369. <https://doi.org/10.1177/0165025411405954>
- Steinberg, L. (2005). Cognitive and affective development in adolescence. *Trends in Cognitive Sciences*, 9(2), 69-74. <https://doi.org/10.1016/j.tics.2004.12.005>
- Timar-Anton, C., Negru-Subtirica, O., & Opre, A. (2022). How first-year students manage their action crises and motivation to build their learner identity: A look into the critical moment of

goal disengagement. *Motivation and Emotion*, 46(6), 852-867.

<https://doi.org/10.1007/s11031-022-09965-y>

Van der Gaag, M. A. E., de Ruiter, N. M. P., & Kunnen, E. S. (2016). Micro-level processes of identity development: Intra-individual relations between commitment and exploration.

Journal of Adolescence, 47(1), 38-47. <https://doi.org/10.1016/j.adolescence.2015.11.007>

Van der Gaag, M. A. E., De Ruiter, N. M. P., Kunnen, S. E., & Bosma, H. (2020). The Landscape of Identity Model: An Integration of Qualitative and Quantitative Aspects of Identity

Development. *Identity*, 20(4), 272-289. <https://doi.org/10.1080/15283488.2020.1821154>

Van der Gaag, M., Famiglini, M., Kunnen, E., Bosma, H. (2022). Groningen Identity Development Scale: Landscape version 2 (GIDS-L2). University of Groningen

Wagoner, J. A., Rinnela, M. J., Barreto, N. B., Turjacanin, V., & Blaylock, D. L. (2022). Different domains of identity predict different exit strategies. *European Journal of Social Psychology*,

52(3), 538-552. <https://doi.org/10.1002/ejsp.2836>